



בית משפט השלום באשדוד

29 יולי 2020

ת"פ 17-06-51565 מדינת ישראל נ' טרייסטר

מספר פל"א 133861/2017

לפני כבוד השופטת עדי אייזדורפר

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

קסניה טרייסטר ת"ז 309567923

הנאשמת

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד שחר ג'ורנו בלינסקי
הנאשמת וב"כ - עו"ד איליה שרייר

פרוטוקול

בית המשפט מקריא את הכרעת הדין.

הכרעת דין

כתב האישום ותשובת הנאשמת

1. כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירה של אי נקיטת אמצעי זהירות בחיה, לפי סעיף 338 (א) (6) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

2. על פי הכתב האישום, במועדים המפורטים בכתב האישום, החזיקה הנאשמת בכלב מסוג פיטבול, המכונה "טוביה" (להלן: "הכלב"), וכן כלבה מסוג פיטבול המכונה "קייסי".

בתאריך 24.3.17, בשעה 17:00 או בסמוך לכך, ישבה הגב' מיכל ביטון גואטה (להלן: "המתלוננת") כאשר בידיה כלב מסוג פקינז, קשור ברצועה, עם חברתה, ברחוב מצדה באשדוד. הנאשמת, אשר החזיקה בשני כלביה קשורים ברצועה, שחררה בשלב מסוים הכלב טוביה, אשר רץ לכיוונה של המתלוננת, וקפץ עליה, בעודה מחזיקה את כלבה. המתלוננת הזיזה את כלבה, והכלב טוביה קפץ עליה בשנית, ונשך אותה בשדה השמאלי, לסתו של טוביה ננעלה והמתלוננת התקשתה להיחלץ. המתלוננת פשטה את חולצתה, הכניסה אצבעותיה לאפו של הכלב, והצליחה באופן זה לשחרר את הלסת הנעולה. במהלך הדברים, נשך הכלב גם את ידה של המתלוננת.

המתלוננת וחברתה נמלטו מהמקום לבית סמוך.

כתוצאה מהאמור, נגרמו למתלוננת חבלות רבות ובהם פצע פתוח בשד שמאל הכולל תלישה חלקית של הפטמה, פצע בגודל 5*5 ס"מ, פצע נוסף בשד, שריטות בבסיס השד, חתכים



בית משפט השלום באשדוד

29 יולי 2020

ת"פ 17-06-51565 מדינת ישראל נ' טרייסטר

- 1 עמוקים בבסיס אצבע שמאל, שבר פתוח באגודל שמאל, בעקבותיו בוצעו מספר ניתוחים וכן
2 נימול באצבע שמאל.
- 3 לטענת המאשימה, במעשיה אלו לא נקטה הנאשמת באמצעי זהירות מפני סכנה מסתברת
4 הכרוכה בחיה אשר בחזקתה, ובכך נהגה בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה לסכן חיי אדם
5 או לגרום לחבלה.
- 6 הנאשמת כפרה בכתב האישום וטענה באמצעות בא כוחה, בין היתר, כי לצורך הרשעה .3
7 בעבירה של אי נקיטת אמצעי זהירות בחיה יש להוכיח מידת רשלנות גבוהה מן הרגיל, מה
8 שלא מתקיים בעניינה. כמו כן הכחישה הנאשמת כי שחררה את אחד הכלבים, וטענה כי
9 כאדם נורמטיבי אין סיבה מתקבלת על הדעת בגינה תשחרר את הכלב בסביבת אנשים.
10 לטענתה, במהלך טיול של הנאשמת עם כלביה, הבחינו במתלוננת ובכלב שלה מסוג פקינז.
11 הכלבים החלו להשתולל ולמשוך לכיוון הכלב של המתלוננת. תוך כדי ההשתוללות, ארע
12 כשל בקרבין, שהוא הקליפס המחבר בין הרצועה לבין הקולר של הכלב, כך שאחד הכלבים
13 השתחרר, רץ לכיוון המתלוננת ותקף אותה.
- 14 לטענת ב"כ המאשימה, בהתאם לפסיקה, לא מתקיים במקרה דנן רף הרשלנות הנדרש
15 בעבירה המיוחסת לנאשמת.

16

17

פרשת התביעה

- 18 מטעם המאשימה העידו המתלוננת, חברתה, נוי כהן, בעלה, עמירן ביטון, הגב' כרמית .4
19 סוטיל, שכנה המתגוררת בסמוך למקום האירוע אשר המתלוננת פנתה אל ביתה לאחר
20 שהשתחררה מנשיכת הכלב, וכן השוטר שהגיע למקום וערך דו"ח הפעולה, דימטרי
21 מרקוביץ.
- 22
- 23 המתלוננת העידה כי ביום ששי, סמוך לכניסת השבת, ירדה עם כלבה, מסוג פקינז, לפארק, .5
24 וחברתה נוי הצטרפה אליה. לאחר סיבוב, ישבו השתיים על ספסל בגינה. בשלב זה הבחינה
25 המתלוננת בנאשמת מגיעה עם שני כלבים מסוג פיטבול, כלבה שחורה וכלב חום, כאשר
26 שניהם קשורים לרצועה אחת, מתפצלת.
- 27 המתלוננת ציינה בעדותה כי היא מכירה את ביתה של הנאשמת, ובעת שהיתה עוברת
28 בסמוך אליו עם כלבה, נשמעו נביחות כלבים. כמו כן מסרה כי ראתה בעבר את הכלבים יחד
29 עם אחיה של הנאשמת, אשר בנוכחותו היו צייתנים וקשובים לו.

- 30 המתלוננת העידה כי כאשר הבחינה בנאשמת, החלה לחשוש וביקשה מחברתה שיעזבו את
31 המקום, והשתיים החלו ללכת לכיוון היציאה מן הגינה, מכיוון יציאה אחר מן הכיוון ממנו
32 נכנסה הנאשמת עם הכלבים. לטענתה, כשקמה מן הספסל הבחינה בנאשמת משחררת את



בית משפט השלום באשדוד

29 יולי 2020

ת"פ 17-06-51565 מדינת ישראל נ' טרייסטר

1 הכלב החום, הזכר, וביקשה לעזוב את המקום. וכך המשיכה המתלוננת והעידה, בעמ' 8
2 שורה 6 ואילך:

3 "לא עברה שניה, הכלב פשוט היה מתחת ל.. מתחת לרגליים שלי פה, אני
4 באינסטינקט לקחתי את הכלב שלי והרמתי אותו בידיים ורציתי לברוח, היא
5 צעקה לי משם, מאמי אל תברחי, אל תברחי, נפנפה לי עם הילד (כך במקור, צ"ל:
6 "היד") אל תברחי כי הוא ירוץ אחריך... הרמתי את הכלב מאינסטינקט, שמתי
7 אותו על החזה... היא לא התקרבה אלי, היא הייתה בקצה השני.... הזזתי את
8 הכלב שלי מצד לצד כדי שלא יתפוס אותו ובקפיצה השלישית או הרביעית הוא
9 פשוט נתפס לי על השד השמאלי, ואז כבר פשוט לא התנגדתי לו, כל מה שהוא
10 עש (הטעות במקור) פשוט עשיתי איתי (הטעות במקור)... נשך אותי פה, בחזה,
11 מצביעה, ניסיתי להוריד את החולצה שימשוך את החולצה, החזיה, שייקח משהו
12 שהוא לא הבשר שלי וזה לא ממש הצליח, פשוט נשך במשך ... (בוכה) אני לא
13 יודעת להגיד את הזמן... ואז ראיתי שכל הבגדים שלי דם, כולי הייתי נוטפת דם,
14 והיא באה הבחורה השנייה כשהכלבה השנייה גם נבחה, ביקשתי תעזרי לי, היא
15 אמרה לי אני לא יכולה, גם הכלבה השנייה תתקוף היא רואה את בן הזוג שלה...
16 הוא פשוט נשך אותי במשך כמה דקות הוא קרע לי את החזה, החזה שלי ממש
17 נפל החוצה.... אחרי שהוא עזב לי את החזה, הכנסתי לו קודם כל 2 אצבעות לאף
18 שיפסיק את הנעילה וזה הצליח הוא הפסיק לנשוך אותי, חשבתי שברגע שהוא
19 יפסיק, פשוט היא תתפוס אותו. וזה לא קרה. אני לא יודעת... לא יודעת אם
20 עשתה את זה בכוונה אולי פשוט לא השתלטה עליו כי החזיקה כלב נוסף בצד
21 השני, לא יודעת מה היה לה.... ואז ראיתי שהוא רוצה להמשיך לתקוף אז דחפתי
22 לו את האצבע שלי לתוך הפה... ושמעתי את היד שלי נשברת, נאכלת, וזה ממש
23 כאב. פה אפילו כאב לי יותר מהחזה. אחרי שהוא נתן לי נשיכה ביד, היא הביאה
24 לו מכות בראש, זה מה שאני זוכרת, ופשוט הוא הפסיק לנשוך אותי, זה פשוט
25 נגמר..."

26 המתלוננת העידה כי במהלך האירוע המתואר לעיל, בשלב שבו נשך הכלב את ידה, הכתה .6
27 הנאשמת את הכלב בראשו, ואז הצליחה לחברו חזרה לרצועה, והלכה מן המקום.
28 המתלוננת מצידה זחלה לבית מגורים קרוב, נכנסה אליו ושם קיבלה סיוע מן הדיירים,
29 אנשים זרים לה, הוזמן אמבולנס, נוצר קשר עם הוריה ובעלה שהגיעו למקום, ופנו לביתה
30 של הנאשמת המצויה בסמוך, בעוד שהמתלוננת פונתה לבית החולים. המתלוננת העידה כי
31 אחיה של הנאשמת התנצל בפני משפחתה ומסר ששב רק בסמוך מעבודתו.



בית משפט השלום באשדוד

29 יולי 2020

ת"פ 17-06-51565 מדינת ישראל נ' טרייסטר

- 1 לתיק בית המשפט הוגשו תעודות רפואיות של המתלוננת המתעדות את פציעתה של
2 המתלוננת בשד השמאלי וביד שמאל (ת/1), וכן תמונות של המתלוננת המתעדות את
3 החבלות (ת/2) (בשל צנעת הפרט, הוגשו התמונות בתוך מעטפה סגורה ולא נסקרו לתיק).
4
5 בעקבות אירוע הנשיכה, אושפזה המתלוננת במשך 12 יום, ונאלצה לעבור שורת ניתוחים:
6 שני ניתוחי חזה, סגירה אטימה ושחזור שד, שחזור עטרה, (אשר 40% ממנה הושחת
7 כתוצאה מן התקיפה); שני ניתוחים ביד, הכוללים הרכבת ברזלים באצבע עקב השבר
8 הפתוח שגרמה הנשיכה. כתוצאה מן האירוע המתלוננת אינה יכולה להניק.
9
10 מאז האירוע מטופלת המתלוננת אצל פסיכיאטר ואצל פסיכולוגית, לצד טיפול תרופתי.
11
12 במהלך האירוע נשבר גם מסך מכשיר הטלפון שלה. הנזק הוערך על ידה ב 1000 ₪, נכון
13 למועד האירוע.
14
15 8. בחקירתה הנגדית עמדה המתלוננת על גרסתה, כי הבחינה בנאשמת משחררת את אחד
16 הכלבים. כך העידה בעמ' 11 שורה 34 ואילך:
17 **"ש. את ראית אותה עם שני הכלבים והיא שחררה אחד מהם?**
18 **ת. כן, כן"**
19
20 ובעמ' 13 שורה 27 ואילך:
21 **"ש. אז איך את מסבירה את זה שנוי אומרת ההיפך והעדות שלה טרייה יותר?**
22 **בשורה 2 לעדות של נוי כתוב "ישבנו על הספסל למשך 3 דקות (מצטט), היא**
23 **אומרת ראינו אותם הכלב היה משוחרר?**
24 **ת. אני לא אמרתי ראינו, אמרתי ראיתי.**
25 **- זה משנה? זה יותר גרוע אם הוא יצא משוחרר. אני ראיתי בוודאות שהיא**
26 **שחררה, אני בוודאות ראיתי שהיא שחררה"**
27
28 ובחקירתה החוזרת, בעמ' 17 שורה 3 ואילך:
29 **"ש. באיזהו שלב חברי בא וציין מה נוי אמרה לגבי השחרור, הוא אמר את**
30 **אומרת שהיא שחררה והיא אומרת שהם הגיעו עם הכלב משוחרר ואז אמרת**
31 **משפט זה יותר גרוע בשבילך, למה את מתכוונת?**
32 **ת. על זה שנוי אומרת שהכלב כבר הגיע משוחרר מהבית ואני אומרת שהיא**
33 **שחררה אותי (כך במקור, צ"ל: "אותו"). שום דבר לא חמור מבחינתי אני ראיתי**
34 **שהיא שחררה את הכלב, נוי אדם כזה שיא (הטעות במקור) מדברת ולא מסתכלת**
35 **מה קורה מסביבה"**
36



בית משפט השלום באשדוד

29 יולי 2020

ת"פ 17-06-51565 מדינת ישראל נ' טרייסטר

1 גם לאחר שעומתה עם גרסתה של חברתה לפיה בעת שהבחינו לראשונה בנאשמת ובכלביה,
2 אחד הכלבים היה כבר משוחרר, עמדה על גרסתה וטענה כי חברתה נוי לא הבחינה בפעולת
3 השחרור, בשונה ממנה, אשר היתה דרוכה, כיוון שהשגיחה על כלבה הקטן. עוד הסבירה
4 המתלוננת כי היא עצמה ישבה על הספסל כשפניה לכיוון כיוון כניסת הנאשמת לגינה, בעוד
5 שנוי ישבה כשפניה לכיוון הנגדי, ולכן לא יכולה היתה לראות את פעולת השחרור
6 שהתרחשה מיד בעת כניסת הנאשמת למתחם. המתלוננת אף הסבירה כי מאחר וראתה את
7 הנאשמת משחררת את הכלב, נדרכה, וביקשה לעזוב את המקום, בעוד שנוי חברתה
8 הבחינה בנאשמת רק לאחר שהיא הפנתה את תשומת לבה וביקשה לעזוב את המקום. גם
9 שעומתה עם העובדה שעדותה של חברתה נמסרה סמוך יותר לאירוע ואילו גרסתה שלה
10 נמסרה רק כעשרה ימים לאחר האירוע ושהיא עצמה חוותה טראומה, עמדה המתלוננת על
11 גרסתה, והדגישה כי הטראומה שחוותה מחדדת את הזיכרון.
12
13 להשלמת התמונה יצויין כי הודעתה של המתלוננת במשטרה מיום 3.4.17, הוגשה וסומנה
14 ת/3, ועולה כי הגרסה שמסרה בה המתלוננת עולה בקנה אחד עם עדותה בפני ביהמ"ש.
15
16 כמו כן הוגש מזכר טלפוני – ת/4, לפיו בשיחה טלפונית מיום 24.5.17, הבהירה המתלוננת
17 במענה לשאלת חוקרת משטרתית כי הבחינה בנאשמת משחררת את כלביה כשהגיע לפארק,
18 והכלב מיד רץ לעברה ותקף אותה.
19
20 בנוסף, העידה מטעם המאשימה חברתה של המתלוננת, הגב' נוי כהן. נוי מסרה כי מספר
21 דקות לאחר שהתיישבו על הספסל, הגיעה הנאשמת לפארק עם שני כלבים. "איך שהיא
22 נכנסה לפרק כאיתי (הטעות במקור) שאחד מהכלבים היה משוחרר וישר הוא התחיל לרוץ
23 לכיווננו" (עמ' 17 שורה 31). נוי העידה כי המתלוננת מיד הרימה את כלבה הקטן בידיה,
24 והכלב רץ לעברה, ותקף אותה. הפרטים אותם מסרה נוי אודות התקיפה עולים בקנה אחד
25 עם התיאור שנמסר בעניין זה מטעם המתלוננת.
26
27 נוי העידה כי הנאשמת גילתה שאננות, ורק דקות ספורות לאחר שהכלב תקף את
28 המתלוננת, והמתלוננת היתה שרועה על הקרקע, הגיעה הנאשמת וניסתה למשוך את הכלב
29 ברגליו ללא הצלחה (עמ' 18, שורות 2-3, שורות 9-10), ובחקירתה הנגדית אישרה
30 שהנאשמת התקרבה למקום עוד במהלך הנשיכה באזור החזה. עוד העידה נוי כי לאחר
31 שהמתלוננת השתחררה מן הנשיכה לקחה הנאשמת את הכלבים ועזבה את המקום (עמ' 18
32 שורות 17-18).
33
34 בהמשך העידה נוי כי בעת ההמתנה לאמבולנס, חזרה הנאשמת למקום.
35



בית משפט השלום באשדוד

29 יולי 2020

ת"פ 17-06-51565 מדינת ישראל נ' טרייסטר

- 1 נוי אישרה בעדותה את גרסת המתלוננת לפיה נוי והמתלוננת ישבו על הספסל פנים אל
2 פנים, כך שהנאשמת הגיעה מאחורי נוי, ועל כן, בניגוד למתלוננת, לא יכולה היתה להבחין
3 בנאשמת בעת ששחררה את הכלב, ולא באילו נסיבות השתחרר הכלב, ולמעשה הבחינה
4 בכלב רק לאחר שכבר היה משוחרר.
- 5
6 נוי העידה כי כתוצאה מן הלחץ שחשה בעת מהלך אירוע הנשיכה, לא עשתה דבר. במקביל,
7 הנאשמת רק קראה לכלב בשמו וניסתה למשוך את רגלו. נוי אישרה כי יחד עם הנאשמת
8 היה כלב פיטבול נוסף.
- 9
10 עוד העיד **עמירן ביטון**, בעלה של המתלוננת, אשר בסמוך לאחר האירוע צילם את ת/2,
11 צילום של פצעי המתלוננת.
- 12
13 עמירן העיד כי שמע על הפציעה מחברתה של המתלוננת, אשר התקשרה אליו ממקום
14 האירוע. כשהגיע הבחין במתלוננת שרועה על הקרקע, מכוסה במגבת, אשר היתה ספוגה
15 בדם. עמירן מסר כי המתלוננת לא סיפרה לו האם ראתה את הנאשמת משחררת את הכלב
16 אם לאו, אלא נמסר לו שהכלב היה משוחרר.
- 17
18 כמו כן העידה מטעם המאשימה **הגב' כרמית סוטיל**, שכנה המתגוררת בסמוך לפארק,
19 שאינה בעלת היכרות קודמת עם מי מן המעורבים.
- 20
21 באשר לאירועי היום העידה גב' סוטיל כי שמעה את בנה קורא לה, יצאה מביתה הבחינה
22 במתלוננת נכנסת לגינת ביתה, מתקשה בהליכה, מדממת קשות, בהיסטריה, ללא חולצה.
23 העדה ביקשה מבנה שיביא מגבת או שמיכה, השכיבה את המתלוננת על הקרקע, בחצר,
24 ובהמשך, בעמ' 23 שורה 18 ואילך: **"כל הדם פרץ החוצה, כל השד היה פתוח למעלה, הוא
25 ממש נתלה על איזושהי חתיכה ואני ניסיתי כמה שאני לא יכולה, לא יכולה לעצור את
26 הדם אני לא מבינה בעניינים האלה, מיד הזמנתי אמבולנס וניסיתי להרגיע אותה והיא
27 צרחה, ו"הכלב נשך אותי וקרע אותי", והייתה היסטרית, זו הייתה סיטואציה היסטרית
28 ועד שהאמבולנס הגיע זה היה נצמח (הטעות במקור) מבחינתי בערך רבע שעה עשרים
29 דקות".**
- 30
31 העדה הוסיפה כי גם האצבע של המתלוננת היתה נשוכה, וכי לא היה מישהו עמה.
- 32
33 בחקירתה הנגדית העידה גב' סוטיל כי לאחר שהגיע למקום האמבולנס, הגיעה גם נידת
34 משטרה, ואז הבחינה בנאשמת משוחחת עם השוטרים.
- 35



בית משפט השלום באשדוד

29 יולי 2020

ת"פ 17-06-51565 מדינת ישראל נ' טרייסטר

12. עוד העיד מטעם המאשימה, **השוטר שלום דימטרי**, אשר ערך את דו"ח הפעולה (ת/6) וצילם מספר תמונות באירוע. 4 תמונות הוגשו, בהם תמונה של כתם דם במקום בזירה, וכתמי דם על מגבת שכיסתה את המתלוננת (ת/5).
עד זה העיד כי הגיע למקום האירוע לאחר שכבר היה במקום אמבולנס. במקום פגש את אמה של המתלוננת אשר צעקה ואף הטיחה בו שהוא מנסה לסייע לנאשמת. עוד העיד כי האווירה במקום היתה נסערת, והנאשמת "היתה בשוק". לדבריו הנאשמת היא שניגשה אליו ביוזמתה.
רישיון החזקת הכלב ת/7 על שם אביה של המתלוננת וחקירת הנאשמת ת/8 הוגשו בהסכמה.

פרשת הגנה

13. הנאשמת בעדותה מסרה כי יצאה לטייל עם שני הכלבים יחדיו, כל אחד קשור ברצועה נפרדת, ללא רסן, לכיוון פארק הסמוך לביתה. בכניסה לפארק, הבחינה במתלוננת ובחברתה אשר ישבו על הספסל. הנאשמת ציינה בעדותה כי הבחינה שקמו מיד כשראו אותה, ובשלב זה הבחינה שלאחת מהן היה כלב קטן, פקיני, קשור ברצועה, שיצא מאחורי הספסל.
הנאשמת העידה כי בעת שכלביה הבחינו בכלב הקטן, החלו למשוך חזק, בעוד שהיא אחזה ברצועות בידה השמאלית, השולטת. בעדותה מסרה הנאשמת כי להערכתה בעת שהכלבים משכו, נוצר חיכוך ביניהם כך שהקרבין השתחרר (הקליפס שמחבר בין הרצועה לבין הקולר של הכלב), הכלב טוביה השתחרר מן הרצועה, ורץ לעבר הכלב של המתלוננת (עמ' 27 שורות 20-21).

בחקירתה הנגדית מסרה הנאשמת, בעמ' 34 שורה 25 ואילך:
"... זה לא שבור, יש שם כשל מסוים שאני לא יכולה מבחינה מכנית להסביר אותו אך כנראה לראות אותו. במצב של סטרס את יכולה לראות שיש כשל?"
...
"יש שם קפיץ לא חזק מספיק... כנראה שהוא עיקם אותו, כשהוא משך. הקפיץ חלש. בבית אני לא מתייחסת לנושא כי אנו שמים לו קולר מחוסר, בבית הוא בלי קולר, אני מחברת את הקולר. לא נראה לי שהקולר הוא קיים כבר, כשהוא משך יכול להיות שזה ניתק".



בית משפט השלום באשדוד

29 יולי 2020

ת"פ 17-06-51565 מדינת ישראל נ' טרייסטר

- 1 בעדותה, אישרה הנאשמת את עדות המתלוננת לפיה על מנת להרחיק את הכלב העבירה
2 המתלוננת את כלבה מיד ליד, תוך שהכלב של הנאשמת נותר מספר פעמים מולה, ואז נשך
3 את שדה של המתלוננת, כאשר הנאשמת רואה את ההתרחשות הזו מרחוק.
4
5 הנאשמת העידה כי בשלב זה רצה לכיוון המתלוננת, כשהיא אוחזת בידה את רצועת הכלבה
6 הנוספת שהיתה עימה. הנאשמת העידה כי הגיעה אל המתלוננת בעת שהאחרונה כבר נפלה
7 על הרצפה (ת/8, עדות הודעת הנאשמת במשטרה, בשורה 29). עוד העידה כי הניחה את
8 רצועת הכלבה הנוספת מתחת לרגל כדי שלא תזוז, וניסתה לסייע למתלוננת להשתחרר מן
9 הנשיכה, ללא הצלחה. לטענתה עשתה ניסיונות רבים לשחרר את המתלוננת מהכלב, בין
10 היתר ניסתה לפתוח לו את הפה, ואף ננשכה באצבעה (הוגש נ/1 - תמונת הפציעה באצבעה
11 של הנאשמת), ניסתה למשוך אותו באמצעות הקולר, באמצעות הרצועה וברגליו, הכל ללא
12 הצלחה. לדבריה ידה אף התנפחה כתוצאה מהניסיונות הללו.
13
14 בשלב מסוים שיחרר הכלב את הנשיכה מן המתלוננת, וזו פשטה את חולצתה והצליחה
15 להימלט לווילה סמוכה. הנאשמת מצידה קשרה את הכלב לרצועה שבה הביתה עם הכלבים,
16 סגרה אותם במקלחת, ופנתה מבוהלת להוריה ואחיה בניסיון לספר את אשר אירע. מיד
17 לאחר מכן העידה שיצאה לכיוון הווילה אליה ידעה שפנתה המתלוננת, ואז הגיעה אימה של
18 המתלוננת, אשר צעקה לעברה "רצחתם לי את הילדה", הנאשמת טענה בעדותה כי
19 התנצלה בפני האם, ראתה את המתלוננת אשר לטענתה פנתה אליה בקללות ובצעקות,
20 ולאחר מכן הגיע למקום שוטר שלקח עדות ממנה והנחה אותה למסור את הכלב לתחנת
21 המשטרה ביום ראשון בבקר.
22
23 14. בחקירתה הנגדית סיפרה הנאשמת, כי משפחתה אימצה את הכלב מעמותה העוסקת
24 בשיקום כלבים שעברו התעללות. הכלב טוביה הגיע אליהם לאחר שככל הנראה עבר
25 התעללות וטראומה, גופו היה מצולק, רזה וחסר תאבון. הנאשמת מסרה כי הכלב עבר
26 תכנית שיקומית מקיפה בעמותה, והגיע אליהם רגוע, ללא סימני תוקפנות. במועד הרלבנטי
27 לכתב האישום היה טוביה כבן 5-6 שנים, ושהה בבית הנאשמת כשנה וחצי קודם לכן. בנוסף
28 היתה בבית הנאשמת כלבה נוספת, במשך כ 16 שנים.
29
30 הנאשמת מסרה כי הכלב טוביה הינו כלב משפחתי, אשר טופל על ידי כלל בני המשפחה. עם
31 זאת אישרה כי אחיה ואביה היו המטפלים העיקריים בו, הם אלה אשר היו מוציאים אותו
32 לטיול, בעוד שהיא עצמה עבדה באותה התקופה משמרות ארוכות של 12 שעות מידי יום,
33 כך שלא בילתה זמן רב עם הכלבים בבית או מחוצה לו, והוציאה את הכלבים לטיול
34 בתדירות של אחת לחודש בערך. הנאשמת מסרה כי הכלבים היו מאוד צייתנים בעיקר



בית משפט השלום באשדוד

29 יולי 2020

ת"פ 17-06-51565 מדינת ישראל נ' טרייסטר

- 1 לאביה ואחיה, אך בד בבד עם זאת טענה כי מדובר בכלב רגוע, שגם היא לא נתקלה בקושי
2 להשתלט עליו (עמ' 31 שורה 7 ואילך).
- 3
- 4 בעדותה, ציינה הנאשמת כי במהלך האירוע נפצעה גם היא משיניו של הכלב, כשניסתה
5 לפתוח את לסתות הכלב, אך הבהירה כי לא ננשכה על ידו. הנאשמת מסרה כי מרגע שכלב
6 פיטבול תוקף, והלסת שלו ננעלת, לא ניתן לשלוט בו, ואין המדובר בעניין הכרוך בציות
7 דווקא לאדם מסויים. עם זאת אישרה הנאשמת, כי טוביה לא ציית לה בעת שרץ לעבר
8 המתלוננת (עמ' 31, שורות 28-32, שורה 35).
- 9
- 10 הנאשמת אישרה שיצאה לטייל עם הכלבים, ללא רסן, זאת כיוון שהיה מדובר בשעת
11 צהריים שקטה, במרחק קטן מן הבית, לטיול קצר. עוד מסרה כי באותו היום יצאה לטייל
12 עם הכלבים למרות שלא מורגלת בכך, כיוון שסייעה לאביה שלא חש בטוב, ואחיה לא היה
13 בבית באותה עת. לטענתה, היה ביכולתה לשלוט בשניהם, ולולא הכשל בקרבין, היה
14 האירוע נמנע. עוד אישרה כי אחיה ואביה אכן מרכיבים רסן על הכלבים ביציאתם עמם אל
15 מקומות שוקקים, אך בטיול קצר בסביבת הבית, סברה שאין צורך בכך.
- 16
- 17 הנאשמת נשאלה מדוע לראשונה עלתה הטענה באשר לכשל בקרבין רק במהלך המשפט .15
18 והשיבה כי לאחר האירוע היתה במצב חרדתי, כך שבמשך חודשים ישבה בביתה עם
19 תריסים מוגפים ואף נזקקה לטיפול נפשי, אליו לא פנתה בפועל. לטענתה, מספר ימים לאחר
20 האירוע הבחינו אביה ואחיה בכשל, אולם מצבה הנפשי לא איפשר לה לפנות ולדווח על כך
21 למשטרה. במסגרת העדות הוגשה הרצועה (נ/2).
- 22
- 23 מר קונסטנטין טרייסטר, אחיה של הנאשמת, העיד גם הוא במסגרת פרשת ההגנה. .16
24 העד מסר כי ביום האירוע, זמן קצר לאחר שחזר מעבודתו, שבה הנאשמת הביתה מהטיול
25 עם הכלבים, מבוהלת ומדממת, וסיפרה על אירוע התקיפה. לטענת קונסטנטין, לאחר
26 ששטפה הנאשמת ידיים וניקתה מעליה את הדם, פנו הם לצאת מביתם לכיוון הוילה
27 השכנה, ועוד לפני שהספיקו לעשות כן הבחינו באמה של המתלוננת כשהיא נסערת וצועקת
28 לעברם.
- 29
- 30 מעדותו עלה כי בדרך כלל הוא זה שנהג להוציא את טוביה לטיול, והקפיד לשים רסן
31 וחגורה כנדרש.
- 32 בחקירתו הנגדית טען הלה כי הכלב היה כלב ממושמע, אשר גדל במשפחה וציית לכל בני
33 הבית, אולם אישר כי הכלב ציית בעיקר לו ולאביו (עמ' 38, שורות 17-25).
- 34
- 35 בנוסף, מסר כי טוביה היה מורגל לחברת כלבים אחרים, אולם לרוב שהה רק בסביבת
36 הכלבה הנוספת שלהם (עמ' 38, שורה 33) וציין כי הקפיד על הרכבת רסן לכלבים, משום



בית משפט השלום באשדוד

29 יולי 2020

ת"פ 17-06-51565 מדינת ישראל נ' טרייסטר

1 שהיו כלבים שלא היו מסתדרים איתם, וכדי להימנע ממקרי תקיפה מסוג זה שארע (עמ'
2 39, שורות 8-12).

דיון והכרעה

3
4
5 17. כתב האישום מייחס לנאשמת עבירה על [סעיף 338 \(א\) \(6\) לחוק העונשין](#), תשל"ז – 1977,
6 (להלן: "החוק") הקובע:

7 "העושה אחת מאלה בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם או
8 לגרום לו חבלה, דינו מאסר שלוש שנים:

9 ...

10 (6) אינו נוקט אמצעי זהירות מפני סכנה מסתברת הכרוכה בחיה שבהחזקתו"

11 [בע"פ 385/89 אמנון אבנת ואח' נ' מדינת ישראל](#), (22.10.91) קבע בית המשפט כי
12 מדובר בעבירה התנהגותית, שאינה מחייבת קיומו של "נזק", ודי במעשיו של בעל הכלב
13 ובעצם יצירת הסיכון כדי שתגבש העבירה.

14 נקבע, כי בחינת הרשלנות בסעיף דגן כוללת דרישה לקיומה של אחריות מושגית ולצידה
15 אחריות קונקרטית, אשר תתקיים כאשר "אובייקטיבית הייתה סכנה מסתברת מאותה חיה
16 ספציפית שהייתה מעורבת במעשה וכי בנסיבות האובייקטיביות של המקרה לא ננקטו
17 אמצעי זהירות נאותים" (פסקה 30 לפס"ד אבנת).

18 עוד נקבע בפס"ד אבנת כי יש מקום להציב דרישה לדרגת רשלנות גבוהה יותר מזו הנדרשת
19 במשפט האזרחי, לצורך הרשעה בעבירה לפי סעיף 338 (6) לחוק, ובד בבד עם זאת נקבע כי
20 אין מקום לדרוש קיומה של רשלנות חמורה כפי שמציבה למשל פקודת הכלבת 1934.
21 בשנת 1995, לאחר שניתן פס"ד אבנת הנ"ל, נכנס לתוקף תיקון 39 [לחוק העונשין](#), המגדיר
22 [בסעיף 21 \(א\)](#) מהי רשלנות:

23 "רשלנות – אי מודעות לטיב המעשה, לקיום הנסיבות או לאפשרות

24 הגרימה לתוצאות המעשה, הנמנים עם פרטי העבירה, כשאדם מן

25 היישוב יכול היה, בנסיבות הענין, להיות מודע לאותו פרט, ובלבד –

26 (1) שלענין הפרטים הנותרים היתה לפחות רשלנות כאמור;

27 (2) שבעבירה שעם פרטיה נמנית תוצאה שנגרמה על ידי המעשה

28 או סכנה העלולה להיגרם בשלו – העושה נטל סיכון בלתי סביר

29 להתרחשות התוצאה או לגרימת הסכנה כאמור"



בית משפט השלום באשדוד

29 יולי 2020

ת"פ 17-06-51565 מדינת ישראל נ' טרייסטר

- 1 בעקבות שינוי זה, הביעו בתי משפט מחוזיים את עמדתם, כי ספק אם הלכת אבנת יכולה
2 לעמוד כהלכה לעניין רמת הרשלנות הנדרשת לפי [סעיף 338\(6\) לחוק העונשין](#), וכי נראה כי די
3 באמת המידה הרגילה של רשלנות על פי מבחן האדם הסביר (ראו: ע"פ (חיפה) 1396/04 **דיין**
4 **נ' מדינת ישראל** (22.11.2004) וע"פ [70453/05 יעקבסון נ' מדינת ישראל](#) (18.2.08)). עם זאת,
5 חלק מבתי המשפט המחוזיים הוסיפו לדבוק בהלכת אבנת, ובפרט לאחר שהיא אושרה
6 מחדש בבית המשפט העליון ([רע"פ 955/07 ננסי שדלו נ' מ"י](#), [20.2.07] מפי כב' השופט ס'
7 גיוראן).
- 8 18. בעניינינו, הוכח כי הנאשמת יצאה מביתה לטיול עם שני כלבי פיטבול, ללא רסן, לאזור
9 ציבורי, שבו שהו באותה העת אנשים נוספים.
- 10 רשלנותה של הנאשמת באה לידי ביטוי בראש ובראשונה בעובדה שיצאה מפתח הבית כשהיא
11 אחראית על שני כלבים מסוג פיטבול שאינם בבעלותה, והיא אינה הגורם הקבוע המטפל
12 בהם, דבר המשליך על יכולתה לשלוט בהם, ללא רסן. הנאשמת לא הכחישה כי ידעה
13 שקיימת חובה להשתמש ברסן בעת יציאה מן הבית עם כלב (עמ' 33, שורות 9-7).
- 14 19. מעבר לרשלנות כפי שהיא באה לידי ביטוי ביציאה מן הבית עם כלב מסוכן ללא רסן, אני
15 סבורה כי עלה בידי התביעה להוכיח את העובדה כי הנאשמת פעלה ברשלנות ברף הגבוה גם
16 בכך ששחררה את הכלב מן הרצועה בעת שהגיעה לגינה. בעדותה בפני ביהמ"ש טענה
17 הנאשמת כי הכלב השתחרר עקב חיכוך שנוצר בין שני הכלבים, אשר החלו למשוך את
18 הרצועה לאחר שהבחינו בכלב של המתלוננת, או שהשתחרר כתוצאה מכשל בקרבין הרצועה
19 (הקליפס).
- 20 20. בהודעתה במשטרה ת/8 טענה הנאשמת כי בעקבות משיכת החגורה על ידי הכלב, התנתקה
21 החגורה, והכלב נותר רק עם הקולר. בת/8 לא טענה הנאשמת דבר בעניין קיומו של כשל
22 ברצועה, והטענה עלתה לראשונה במסגרת ניהול ההליך המשפטי.
- 23 הנאשמת טענה כי טענה זו לא עלתה בפני המשטרה משום שהיתה בלחץ, וגם ימים רבים
24 לאחר האירוע מיעטה לצאת מביתה, על רקע מצב הלחץ בו היתה שרויה כתוצאה מן האירוע.
- 25 21. לעומתה, טענה המתלוננת הן בחקירתה במשטרה והן בעדותה בפני ביהמ"ש, כי הבחינה
26 בנאשמת משחררת את הכלב מן הרצועה, בעת שהבחינה בה נכנסת לגינה עם הכלבים, ואז
27 קמה ממקום מושבה על הספסל, ופנתה לצאת מן הגינה.
- 28 הנאשמת עצמה העידה כי בעת שהגיעה למקום לא הבחינה בתחילה בהימצאותו של כלב
29 באזור, דבר אשר יכול לתמוך בכך שהרגישה חופשיה יותר לשחרר את הכלב שלה (עמ' 27,
30 שורות 14-16).



בית משפט השלום באשדוד

29 יולי 2020

ת"פ 17-06-51565 מדינת ישראל נ' טרייסטר

22. לעדותה של הנאשמת בעניין כשל ברצועה יש ליחס משקל נמוך עד אפסי נוכח כבישתה. גם אם הנאשמת התקשתה לתפקד לאחר האירוע, אם סברה שקיים כשל ברצועה שהביא לכך שהכלב הצליח להשתחרר מן הרצועה, מצופה היה כי תפנה בעצמה או באמצעות אחיה ליחידה החוקרת ותציג סמוך לקרות האירוע את הרצועה התקולה.
- הנאשמת טוענת כי הכשל הנטען ברצועה, כך שקפיץ האבזם עקום מעט, הוא זה שהביא לכך שהכלב השתחרר. אלא שלא הובאו ראיות למצב הרצועה קודם לאירוע, כך שיתכן כי מצב זה נוצר בעקבות האירוע, ומעבר לכך הכשל הנטען על ידי הנאשמת אינו כזה אשר מוביל למסקנה סבירה כי כתוצאה ממנו השתחרר הכלב, שכן מדובר בכשל מינורי.
- יתרה מכך, הקפיץ העקום ניתן לזיהוי על נקלה, ולא מדובר בפגם נסתר שיש קושי לאתר. משכך מצופה היה כי בטרם שתצא הנאשמת לטיול עם שני כלבים, אשר אינם שייכים לה, תבדוק ולו בדיקה קלה את הרצועה. ואם עשתה כן הנאשמת, והבחינה בכך שהקפיץ עקום כנטען על ידה, היה עליה להשתמש ברצועה אחרת, תקינה. גם בכך באה לידי ביטוי רשלנות מצידה.
- גם כיום, מעבר להעלאת טענה סתמית בדבר כשל ברצועה שהביא לכך שהכלב השתחרר, מעלה הנאשמת אפשרות נוספת שגרמה לכך, והיא שנוצר חיכוך שהביא לכך שהכלב הצליח להשתחרר מן הרצועה (עמ' 27, שורה 21). אמנם כל האפשרויות הללו הינן אפשרויות סבירות, אולם מעבר להיותן אפשרויות סבירות הן נותרו בגדר אפשרויות תיאורטיות בלבד.
23. מנגד לגרסאותיה השונות והתיאורטיות של הנאשמת, באשר לסיבה שבגינה השתחרר הכלב מן הרצועה, עומדת עדותה העקבית של המתלוננת כי ראתה את הנאשמת משחררת את הכלב מן הרצועה. ניתן גם הסבר מניח את הדעת מצידה לעובדה שחברתה נוי לא הבחינה בכך, שכן השתיים ישבו פנים אל פנים, כך שנוי ישבה בגבה לכיוון שממנו הגיעה הנאשמת, וממילא לא יכולה היתה להבחין במעשיה, בעת שהגיעה למקום.
- אמנם בעלה של המתלוננת העיד כי אינו זוכר שנמסר לו פרט זה על ידי המתלוננת, אולם לדידי אין בכך כדי לפגום בגרסת המתלוננת שכן יוזכר כי הלה פגש את המתלוננת לאחר הפציעה, על כל המשתמע מכך לעניין מצבה הנפשי.
- מכל אלה יש לקבוע כי עלה בידי המאשימה להוכיח כי הנאשמת שחררה את הכלב מן הרצועה בעת שהגיעה לגינה בה אירע האירוע נשוא כתב האישום. התנהלות זו מהווה התנהלות רשלנית מצידה של הנאשמת, שכן היה עליה לצפות את התוצאה של המעשה, משיצאה לטיול עם כלב מסוג פיטבול, ללא רסן.
24. סיכומם של דברים בכל הנוגע להתנהלות הנאשמת, הרי שזו יצאה מביתה לטיול עם שני כלבים מסוג פיטבול, ללא רסן, קשורים ברצועה אשר יכול והיתה תקולה. בהגיעה לגינה



בית משפט השלום באשדוד

29 יולי 2020

ת"פ 17-06-51565 מדינת ישראל נ' טרייסטר

- 1 ציבורית שחררה הנאשמת את אחד הכלבים, ואז אירע האירוע המתואר בכתב האישום.
2 התנהלות זו מצידה של הנאשמת מהווה התנהלות רשלנית. היה על הנאשמת לצפות כי אם
3 לא תשים רסן על פיהם של הכלבים, יכול ותקבל התוצאה כפי שאירעה כמתואר בכתב
4 האישום. כך גם באשר לכך שיצאה מביתה כאשר קיימת אפשרות כי הרצועה אליה חוברו
5 הכלבים אינה תקינה, וודאי באשר לכך ששחררה את הכלב במקום ציבורי, ללא רסן.
6 התנהלות זו מצידה של הנאשמת עולה לכדי רשלנות ברף הגבוה, שכן יש בה משום התעלמות
7 מן הסיכון הצפוי מן הכלבים, ואף חוסר אכפתיות, אשר חשף את ציבור העוברים ושבים
8 במקום לסכנה, שעה שלנאשמת לא היתה יכולת ממשית לשלוט בכלבים, וטענת הנאשמת
9 לפיה סברה שמדובר בשעת צהריים שקטה ביום ששי, ובטיול קצר בקרבת הבית, אינה מהווה
10 הצדק סביר להתנהלותה הרשלנית.
- 11 25. כאן יש לציין ולהפנות לסעיף 5 לתקנות להסדרת הפיקוח על כלבים (יבוא והחזקה של כלבים
12 מסוכנים), תשס"ה-2004, הקובע את אופן החזקת כלב מסוכן ברשות הרבים, כאשר כלב
13 מסוג פיטבול הוגדר ככלב מסוג "מסוכן" בחוק להסדרת הפיקוח על כלבים, תשס"ג-2002,
14 בתוספות:
- 15 **"בעליו של כלב מסוכן או מחזיקו לא יתיר את יציאתו של הכלב**
16 **מחצרים או את הימצאותו של הכלב ברשות הרבים אלא אם כן**
17 **התקיימו כל אלה:**
- 18 (1) הכלב מוחזק בידי אדם שגילו עולה על 18 שנים והוא מסוגל
19 לשלוט בו בכל רגע ולמנוע מהכלב לפגוע באחרים;
- 20 (2) המחזיק כאמור בפסקה (1), מחזיק את הכלב ברצועה
21 שהכלב לא יכול להשתחרר ממנה ואשר אורכה אינו עולה על 2
22 מטרים;
- 23 (3) פיו של הכלב חסום בזמם"
- 24
- 25 גם בכך שהופרה הוראה זו, אשר הנאשמת הודתה כי היתה מודעת אליה, יש כדי לבסס את
26 רשלנות הנאשמת. שכן, לו היתה הנאשמת נוהגת בהתאם לחובתה, וחוסמת את פיו של
27 הכלב ברסן, לא היה מתרחש האירוע נשוא כתב האישום.
- 28 26. במעשיה ובמחדליה יצרה הנאשמת מצב מובהק של סיכון, אשר אדם סביר יכול לצפות
29 אותו ואת תוצאותיו על נקלה, ולהימנע ממנו.
- 30 27. להשלמת התמונה אציין כי שני הצדדים התייחסו בטיעוניהם להתנהלות הנאשמת במהלך
31 האירוע ולאחריו, וביקשו להסיק ממנו מסקנות כאלה ואחרות.



בית משפט השלום באשדוד

29 יולי 2020

ת"פ 17-06-51565 מדינת ישראל נ' טרייסטר

- 1 המתלוננת מצידה טענה כי הנאשמת לא עשתה די על מנת לסייע במהלך אירוע הנשיכה,
2 ואף הפגינה אדישות בעת שצעקה למתלוננת מרחוק שלא תרוץ, ובתום האירוע פנתה
3 לביתה.
- 4
5 הנאשמת מצידה טענה כי עשתה כל שיכלה בנסיבות האירוע על מנת לשחרר את הכלב מן
6 המתלוננת, ולאחר האירוע, ניגשה לביתה, סגרה את הכלבים במקלחת, שטפה את כתמי
7 הדם מגופה ופנתה לצאת לכיוון הבית שאליו פנתה המתלוננת, אז פגשה באימה, כשהיא
8 צועקת לעברה ומטיחה בה האשמות.
- 9
10 נוכח כל המפורט עד כה איני סבורה שמתעורר צורך להכריע הכרעה עובדתית כלשהי
11 במחלוקת זו, מה גם שאין מחלוקת כי בשלב מסוים ניסתה הנאשמת לשחרר את הכלב
12 טוביה מנשיכת המתלוננת (עדות הנאשמת, עמ' 28, שורה 3 ואילך וכן נ/1, עדות המתלוננת
13 עמ' 9, שורה 4, עמ' 14, שורה 25, עמ' 16 שורה 3, עדות נוי בעמ' 18, שורות 10-11, עמ' 19
14 שורות 23-25, עמ' 20 שורות 4-9), ואף אין מחלוקת כי לאחר האירוע, הגיעה לבית שאליו
15 פנתה המתלוננת (עדות המתלוננת, עמ' 15, שורות 1-8, עמ' 16 שורות 10-14, עדות נוי בעמ'
16 18 שורה 20, עמ' 20 שורה 31, עדות הנאשמת בעמ' בעמ' 28 שורה 13 ואילך, ועוד).
- 17
18 מעבר לכך, התרשמתי כי גם הנאשמת חוותה את האירוע בצורה טראומתית, וגם אם פנתה
19 לביתה עם הכלבים מיד לאחר שהכלב שחרר את המתלוננת, אין בכך כדי ללמד כי הפגינה
20 אדישות כלפי האירוע וכלפי המתלוננת, שכן יתכן בהחלט כי תגובתה זו נבעה מן הלחץ שבו
21 היתה שרויה עקב האירוע.
- 22 מכל מקום, אין בכך כדי להשליך על הקביעה בעניין התנהלותה הרשלנית של הנאשמת עובר
23 לאירוע,
24 כפי שפורטה במסגרת הכרעת דין זו.
- 25 28. טיעוני ב"כ הנאשמת בכל הנוגע להימנעות מהרשעתה אין מקומן במסגרת דיונית זו,
26 והסנגור רשאי להעלותם במסגרת טיעוניו לעונש.
- 27
28 סוף דבר, אני מרשיעה את הנאשמת בביצוע העבירה המיוחסת לה בכתב האישום, אי
29 נקיטת אמצעי זהירות בחיה, עבירה לפי סעיף 338(א)(6) לחוק העונשין תשל"ז – 1977.
- 30
31
32
33 ניתנה והודעה היום ח' אב תש"פ, 29/07/2020 במעמד הנוכחים.



בית משפט השלום באשדוד

29 יולי 2020

ת"פ 17-06-51565 מדינת ישראל נ' טרייסטר

R

עדי אייזדורפר, שופטת

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31

ב"כ הנאשמת:

טרם שמיעת טיעונים לעונש, נבקש לשלוח את מרשתי לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר שיבחן בין היתר את שאלת הרשעתה.

ב"כ המאשימה:

אשאיר לשיקול דעת בית המשפט.

הנאשמת:

הטלפון שלי הוא 054-6885133.
כתובתי היא קרן היסוד 34/14 אשדוד.

ב"כ הנאשמת:

הטלפון שלי הוא 054-8025622.
מספר הפקס: 1533-9699914

החלטה

בהתחשב בטיעוני הסנגור כפי שהוגשו בסיכומים שהוגשו מטעמו, מצאתי לנכון, טרם שמיעת הטיעונים לעונש להפנות את הנאשמת לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינה. שירות המבחן מתבקש ליתן תסקיר בעניינה של הנאשמת ובין היתר להתייחס לשאלת אי הרשעתה.

המזכירות תעביר העתק החלטה זו לשירות המבחן למבוגרים באשדוד.
שירות המבחן מתבקש להגיש תסקירו עד ליום 15.11.2020.

הטיעונים לעונש יישמעו ביום 25.11.2020 בשעה 09:30.

הנאשמת מוזהרת כי עליה להתייבב לדיון שאם לא כן יכול ויתקיים דיון בהיעדרה או שיוצא צו הבאה בעניינה.



בית משפט השלום באשדוד

29 יולי 2020

ת"פ 17-06-51565 מדינת ישראל נ' טרייסטר

1
2
3

ניתנה והודעה היום ח' אב תש"פ, 29/07/2020 במעמד הנוכחים.

עדי אייזדורפר, שופטת

4
5

הוקלד על ידי פזית רחמים